

OFFERTORIUM (*Ps. 103, 30 et 31*) Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ: sit glória Dómini in sæcula, allelúja.

SECRETA – Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

Preface a Communicantes Svatodušní.

COMMUNIO (*Joann. 7*) Ultimo festivitátis die dicébat Jesus: Qui in me credit, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credétes in eum, allelúja, allelúja.

POSTCOMMUNIO – Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsió: et sui roris íntima persióné fœcúndet. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

OBĚTOVÁNÍ (*Žalm 103, 30 a 31*) Sešli Ducha svého, a stvoření budou; i obnovíš tvářnost země. Budiž sláva Hospodinova na věky, aleluja.

TICHÁ MODLITBA – Obětované dary, prosíme, Pane, posvěť a srdce naše osvěcením Ducha Svatého očisť. Skrze Pána... v jednotě Ducha Svatého.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Jan 7, 37–39*) V poslední den slavnosti Ježíš pravil: Kdo ve mne věří, proudy vody živé poplynou z jeho útroh. To pak řekl o Duchu, kterého měli přijmouti věřící v něho, aleluja, aleluja.

PO PŘIJÍMÁNÍ – Vlití Ducha Svatého, Pane, nechť naše srdce očistí a nejniternějším skropením své rosy zúrodní. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh.

INTROITUS (*Ez. 36, 23, 24 et 25–26*) Cum sanctificátus fuero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúdam super vos aquam mundam, et mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum, allelúja, allelúja. (*Ps. 33, 2*) Benedícám Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri, et Filio.

Et dicitur Glória in excélsis.

ORATIO – Praesta, quæsumus, omnípotens Deus: ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

LÉCTIO Actuum Apostolórum (*19, 1–8*).

In diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus, peragrátis superióri-bus pártibus, veníret Ephesum et inveníret quosdam

VSTUP (*Ez. 36, 23, 24 a 25–26*) Až budu posvěcen mezi vámi, shromáždím vás ze všech zemí; a vyliji na vás vodu čistou. I budete očištěni ode všech svých poskvrnění; a dám vám ducha nového, aleluja, aleluja. (*Ž. 33, 2*) Chváliti budu Pána v každém čase; vždycky bude jeho chvála v ústech mých. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Říká se Sláva na výsostech.

MODLITBA – Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby lesk tvé jasnosti nad námi zazářil a světlo tvého světla srdce těch, kteří skrze milost tvou jsou znovuzrozeni, posílil osvěcením Ducha Svatého. Skrze Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého.

ČTENÍ ze Skutků apoštolských (*19, 1–8*).

V těch dnech, když Apollo byl v Korintě, stalo se, že Pavel prošel krajiny horní přišel do Efesu a našel tam některé učedníky; i řekl

discípulos: dixítque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepistis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque, si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joán-nis baptísmate. Dixit autem Paulus: Joánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópu-lum, dicens: In eum, qui ven-túrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cum imposuísset illis manus Pau-lus, venit Spíritus Sanctus su-per eos, et loquebántur lin-guis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duóde-cim. Introgréssus autem sy-nagógam, cum fidúcia loque-bátur per tres menses, díspu-tans et suádens de regno Dei.

Allelúja. V. (*Ps. 106, 1*)
Confitémini Dómino, quóni-am bonus: quóniam in sæcu-lum misericórdia ejus.

Neopakuje se *Aleluja*, nýbrž následuje bezprostředně:

TRACTUS (*Ps. 116, 1 et 2*)
Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum,

k nim: Zdali jste přijali Ducha Svatého uvěřivše? Oni však řekli: Ale ani jsme neslyšeli, je-li Duch Svatý. Tu řekl: V co tedy byli jste pokřtěni? A oni pravili: V křest Janův. I řekl Pavel: Jan křtil křtem pokání, říkáje lidu, aby věřili v toho, jenž přijde po něm, to jest v Ježíše. Uslyševše to byli pokřtěni ve jménu Pana Ježíše. A když Pavel vložil na ně ruce, přišel na ně Duch Svatý; i mluvili jazyky a prorokovali. Bylo pak všech těch mužů asi dvanácte. Vešed potom do synagogy, mluvil neohroženě po tři měsíce, vykládaje a přesvědčiti hledě o království Božím.

V prvních dobách Církve se děly zevně často věci, které nyní Duch Svatý působí svou milostí jenom ve skrytu duše.

Aleluja. V. (*Žalm 106, 1*)
Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

TRAKTUS (*Žalm 116, 1 a 2*)
Chvalte Pána, všichni národové, chvalte jej, všichni

omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos mi-sericórdia ejus: et véritas Dó-mini manet in æténium.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem (*14, 15–21*).

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Pa-ráclítum dabit vobis, ut má-neat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum nec scit e-um. Vos autem cognoscétis e-um: quia apud vos manébit et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me jam non videt. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet man-dáta mea et servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem dí-ligit me, dilígétur a Patre meo: et ego díligam eum, et ma-nifestábo ei meísum.

Non dicitur *Credo*.

lidé. V. Neboť upevněno jest nad námi jeho milosrdenství; věrnost Hospodinova zůs-tává na věky.

EVANGELIUM † Pokračová-ní sv. Evangelia podle Jana (*14, 15–21*).

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: Milujete-li mě, přikázání má zachovávejte. A já budu prositi Otce a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstával na věky, Ducha pravdy; jeho svět nemůže přijmouti, poněvadž ho nevidí ani ho nezná; vy však jej znáte, neboť ve vás zůstává a ve vás bude. Nenechám vás sirotků, přijdu zase k vám. Ještě maličko, a svět již mne neuzří; vy však mě uzříte, neboť já jsem živ, i vy živi budete. V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém a vy ve mně a já ve vás. Kdo má přikázání moje a je zachovává, ten mě miluje. Kdo však miluje mne, bude milován od Otce mého; i já budu jej milovati a zjevím se mu.

Neříká se *Věřím*.